

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/223/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111231044
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5111231044.12

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci navrhovateľa: T. P., M.. X.X.XXXX, Q. M. P. W. XXX/XX, XXX XX Ž. proti odporcovi: U. U., M.. XX.XX.XXXX, Q. B. XXX, Ž., právne zastúpený JUDr. Zuzanou Hudzíkovou, advokátkou so sídlom ulica A. Bernoláka 27, Žilina, o zaplatenie 560,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa o zaplatenie 560 EUR s prísl. **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.9.2011, po jeho viacerých úpravách, po konečnom pripustení zmeny žalobného petitu uznesením č. k. 7C 223/2011-85 zo dňa 18.12.2012 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi istinu 2.792,96 EUR, spolu s úrokom z omeškania z čiastky 2.539,30 EUR, vo výške 9 % od 21.1.2010 do zaplatenia a trov konania titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady škody. Svoj návrh skutkovo odôvodňoval tým, že 1.9.2007 uzatvoril s odporcom zmluvu o prenájme nebytových priestorov, ktorá bola dohodnutá na dobu neurčitú. Neskôr odporca zmluvu písomnou formou vypovedal s tým, že zmluva sa skončí dňa 30.9.2009 a k tomuto dňu sa zaviazal odovzdať navrhovateľovi predmet nájmu v pôvodnom stave. V písomnom vypovedaní zmluvy je taktiež uvedený zoznam úprav na odovzdanie prenajatých priestorov, a to zamurovanie priestoru v komíne, vyčistenie kobercov, presunutie alarmu na pôvodné miesto a jeho spustenie a vrátenie štyroch kusov neónových svietidiel. Napriek písomnej výzve zo strany navrhovateľa odporca k dátumu 30.10.2009 predmetné priestory neodovzdal. Navrhovateľ preto dňa 20.1.2010 budovu otvoril z dôvodu, že mu hrozila majetková škody väčšieho rozsahu. Po otvorení týchto priestorov navrhovateľ zistil, že spaľovací motor s prevodovkou v hodnote 400,- EUR, ktorý bol zapožičaný odporcovi sa už v týchto priestoroch nenachádza. Ďalej bol znefunkčnený alarm systém, pričom navrhovateľ opravu vyčíslil na 150,- EUR. Taktiež došlo k poškodeniu kobercov značky Riga, ktorú navrhovateľ vyčíslil v sume 341,- EUR. Boli odcudzené 4 ks neónových svietidiel po 40,- EUR, teda v hodnote 160,- EUR. Taktiež odporca nedoplatil rozdiel za odber elektrickej energie vo výške 52,29 EUR. Ďalej navrhovateľ vyčíslil náklady na vybudovanie priečky a odstránenie reklamnej tabule vo výške 450,60 EUR. Tým, že odporca neoprávnene užíval nebytové priestory od 30.10.2009 do 20.1.2010, teda bez právneho dôvodu a neplatil za ne nájomné, bezdôvodne sa obohatil vo výške ušlého nájmu 1.238,72 EUR (112 dní x 11,06 EUR/deň).

Súd rozsudkom č.k. 7C 223/2011-142 zo dňa 20.3.2013 konanie v časti o zaplatenie 450,60 Eur (z titulu uplatnených nákladov na vybudovanie priečky a odstránenie reklamnej tabule), podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. zastavil a návrh navrhovateľa na zaplatenie 2.342,01 Eur zamietol a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 634,42 Eur.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 7Co 271/2013-169 zo dňa 11.9.2013 rozsudok okresného súdu v časti, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.782,01 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania od 21.1.2010 do zaplatenia potvrdil a v časti, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 560,- Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň vyslovil, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým konanie v časti o zaplatenie 450,60 Eur zastavil zostáva nedotknutý .

V odôvodnení rozsudku krajský súd okrem iného uviedol, že podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil rozsudok okresného súdu v časti, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody z titulu nevrátenia 4 ks neónových svetiel vo výške 160,- Eur ako aj z titulu neodovzdania motora s prevodovkou vo výške 400,- Eur. Záver okresného súdu, že požiadavka navrhovateľa na zaplatenie sumy za 4 ks neónových svietidiel z dôvodu náhrady škody je neopodstatnená, nakoľko k výmene týchto svetiel došlo so súhlasom prenajímateľov a pokiaľ sa aj odporca v dohode o ukončení nájmu zaviazal vrátiť 4 ks neónových svetiel a navrhovateľ sa nedomáhal ich vrátenia z dôvodu porušenia tohto záväzku, je záver, ktorý nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania.

Doposiaľ nebol vysvetlený rozpor v tvrdení odporcu o tom, ktorý v priebehu konania tvrdil, že pri odstránení priečky si navrhovateľ neónové svetlá zobral (potvrdil ich existenciu), na druhej strane v písomnej výpovedi o ukončení nájmu zo dňa 1.9.2009 sa už zaviazal 4 ks neónových svietidiel vrátiť. Odporca primerane nevyvetlil a okresný súd v rámci hodnotenia výsledkov dokazovania tieto rozporné skutočnosti dostatočne nevyhodnotil, prečo sa odporca vo výpovedi zo dňa 1.9.2009 zaviazal neónové svetlá vrátiť, ak tvrdí, že tieto už vrátené v minulosti boli pri preberaní objektu, keď ich vymenil za svoje neónové svetlá. Okresný súd je preto povinný účastníkov konania na tieto skutočnosti podrobne vypočítať.

Obdobne krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu aj vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na náhradu škody z titulu nevrátenia motora s prevodovkou v hodnote 400,- Eur. Okresný súd dôsledne nevyhodnotil všetky výpovede účastníkov konania, ako aj svedkov, vypočítaných k týmto okolnostiam. Odporca v priebehu konania tvrdil, že v čase odovzdávania priestorov a ukončenia nájmného vzťahu sa motor s prevodovkou u neho nenachádzal, keďže si ho bol zobrať pán A., prípadne osoby poverené pánom A.. Naproti tomu svedok A. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18.2.2013 (č.l. 110, 111 spisu) uviedol, že motor s prevodovkou nechal navrhovateľovi, pričom svedok na pojednávaní poprel, že by mal niekoho poslať pre tento motor do prenajatých priestorov v tom čase odporcom. Naproti tomu v uznesení Okresnej prokuratúry Žilina zo dňa 12. apríla 2011 č. 1PV 585-10-12 (č.l. 130 spisu) je konštatované, že navrhovateľ uvádzal, že tento pán (svedok A. - poznámka odvolacieho súdu) si mal motor prevziať. Preto sa javí opätovne predvolať svedka T. A. a bude potrebné odstrániť rozpornosti vo výpovedi odporcu a tohto svedka o skutočnosti, či predmetný motor s prevodovkou bol svedkom prevzatý (osobne alebo prostredníctvom inej poverenej osoby), prípadne rozpor bude potrebné odstrániť aj konfrontáciou medzi odporcom a svedkom. V tomto smere bude potrebné odstrániť aj rozpor v tvrdení navrhovateľa o tom, že predmetný motor s prevodovkou nadobudol od svedka T. A. za hodnotu 400,- Eur na základe kúpy, pričom svedok vo svojej výpovedi dňa 18.2.2013 uviedol, že motor navrhovateľovi nechal za to, že mu poskytol tieto priestory (110, 111). Preto okresný súd, ak na základe ďalšieho dokazovania by dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu škody čo do základu, musí ustáliť aj výšku spôsobenej škody u vyššie uplatnených nárokov navrhovateľa.

Po rozhodnutí krajského súdu predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 560,- Eur s prísl., ktorú navrhovateľ uplatňoval ako náhradu škody z titulu nevrátenia 4 ks neónových svetiel vo výške 160,- Eur , ktorú si uplatnil z ceny na základe kúpnej zmluvy a z titulu neodovzdania motora s prevodovkou vo výške 400,- Eur., ktorá predstavuje hodnotu motora.

V priebehu ďalšieho konania sa navrhovateľ na vytýčené termíny pojednávania nedostavoval. Svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 9.2.2015 ospravedlnil telefonicky z dôvodu, že mal epileptický záchvat a nie je schopný dostaviť sa na pojednávanie, o čom predložil dodatočne lekárske potvrdenie vydané jeho ošetrovujúcim lekárom. Na pojednávaní dňa 9.3.2015, na ktoré sa dostavil uviedol, že predchádzajúci deň mal epileptický záchvat a necíti sa byť schopný vyjadrovať sa k veci a zúčastniť sa pojednávania. Na pojednávanie dňa 18.5.2015 sa opätovne nedostavil a svoju neprítomnosť telefonicky ospravedlnil z odôvodnením, že predchádzajúci deň mal dva epileptické záchvaty a necíti sa dobre. Súd akceptoval ospravedlnenia navrhovateľa z neúčasti na vytýčených pojednávaniach z dôvodu jeho zdravotného stavu. Súd vykonal dopyt ohľadom zdravotného stavu u ošetrojúceho lekára navrhovateľa, ktorý súdu

listom zo dňa 14.7.2015 oznámil, že navrhovateľ bol naposledy na ambulancii ošetrovaný dňa 20.5.2015 a od tohto dátumu na kontrolu neprišiel, k jeho aktuálnemu zdravotnému stavu sa preto vyjadriť nevie. Pre chronické záchvatové ochorenie sa lieči dlhodobo, ale odborné kontroly sú nepravidelné. Zároveň oznámil súdu mená odborných lekárov navrhovateľa. L. B., neurológ, listom zo dňa 17.9.2015, na výzvu súdu oznámila, že navrhovateľ je v starostlivosti neurologickej ambulancie od roku 2006, naposledy bol vyšetrený dňa 27.5.2015, pred tým absolvoval vyšetrenie dňa 22.11.20012. Pacient má chodiť na pravidelné kontroly každého pol roka, ktoré neabsolvoval. Z neurologického hľadiska napriek všetkému jeho zdravotný stav mu dovoľuje sa zúčastniť súdneho pojednávania, bez toho, aby bol ohrozený jeho život, alebo by došlo k závažnému zhoršeniu zdravotného stavu. Na pojednávanie dňa 24.2.2016 sa navrhovateľ nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané dňom 25.1.2016, svoju neprítomnosť písomne neospravedlnil ani z dôležitých dôvodov nepožiadaval o odročenie pojednávania, súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v jeho neprítomnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania z pôvodného prvostupňového konania, opätovného oboznámenia s kúpno-predajnou zmluvou(čl. 77), zápisnicou zo dňa 25.5.2010 vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1212/ZV-ZA-2010 z výsluchu odporcu, uznesením OR PZ zo dňa v 14.3.2010 , uznesením OP Žilina zo dňa 12.4.2011 sp. zn. 1Pv 585/10-12. a doplneného dokazovania v zmysle nariadenia krajského súdu opätovným výsluchom svedka A. zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 1.9.2007 uzatvorili navrhovateľ a T. P. ako prenajímateľa s odporcom ako nájomcom zmluvu o nájme nebytových priestorov, predmetom ktorej bol prenájom nebytových priestorov, nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, ktorá bola špecifikovaná v článku 1 zmluvy, a to prízemie - nebytové priestory o výmere 140 m² a pivničné priestory, ktoré obsahujú 2 miestnosti - sociálne príslušenstvo s WC a sklad. Účelom zmluvy o nájme týchto priestorov bolo prevádzkovanie rýchlo servisu, pneuservisu a predaj náhradných dielov. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú s účinnosťou od 1.9.2007. Cena nájmu bola dohodnutá v článku 5 v sume 18.000,-- SKK mesačne. V článku 7 zmluvy je uvedené, že nájom podľa tejto zmluvy možno ukončiť písomnou dohodou účastníkov zmluvy k dohodnutému termínu, účastníci sa dohodli, že zmluvu môže vypovedať ktorýkoľvek účastník zmluvy bez uvedenia kvalifikovaného výpovedného dôvodu v trojmesačnej výpovednej lehote, ktorá začne plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po doručení písomnej výpovede druhej zmluvnej strany. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že k ukončeniu nájmu došlo dohodou k 30.9.2009, čo účastníci potvrdili písomne v dokumente, nazvanom výpoveď zmluvy bez uvedeného dňa, v ktorom je uvedené okrem iného, že nájmná zmluva končí dňa 30.9.2009 a obe strany majú voči sebe vysporiadané všetky pohľadávky. Nájomca sa zaviazal, že do 30 dní od podpísania výpovede, t. j. do 30.10.2009 odovzdá prenajímané priestory prenajímateľom v pôvodnom stave. Zoznam úprav na odovzdanie prenajatých priestorov: zamurovanie otvoru po komíne, vyčistenie kobercov, presunutie alarmu na pôvodné miesto + jeho spustenie, vrátenie 4 ks neónových svietidiel.

Listom zo dňa 12.1.2010 vyzval navrhovateľ odporcu na riadne vysporiadanie potrebných náležitostí, riadneho zápisničného prevzatia budovy, ktorú mal v prenájme, s poukázaním na to, že budovu neodovzdal podľa osobných dohôd, kde mal vyčistiť koberce, neodovzdal 4 ks neónových svietidiel, nechal tam nesmierny neporiadok, k tomu aj vrak z vozidla, zaolejovanú podlahu, neodstránil komín pre vykurovanie, neodstránil reklamu, ktorú umiestnil na budove. Ďalej je v uvedenom liste uvedené, že nájmná zmluva sa skončila 30.9.2008 a mal ešte 30 dní na vypratanie a dal veci do náležitého stavu, tak, ako sa zaviazal. Teda budovu mal zápisnične odovzdať do 30.10.2008, čo ale neučinil. Teda hrubo porušil písomnú dohodu. Po zrátaní všetkých nedostatkov žiadal navrhovateľ od odporcu zaplatiť 500,51 EUR .

Navrhovateľ v pôvodnom prvostupňovom konaní na pojednávaní dňa 23.1.2013 uviedol, že neónové svietidlá boli pôvodne zabudované na strope v priestoroch, ktoré mal odporca prenajímané, avšak keď sa prerábala priečka, potom tieto svietidlá tam už zavádzali, preto ich odmontoval a odvtedy nevie, kde tieto svietidlá boli a v dohode o ukončení nájmu sa odporca zaviazal, že vráti 4 ks neónových svietidiel. Potom svetlá kúpil od L. G., jedno za 40,-- EUR. Išlo o nové svetlá. Predtým tam bola firma TECHBED, ktorá tam tie svetlá namontovala, s tým, že sa to odrátalo od nájmného. Bolo to staré 7 mesiacov, teda toľko, čo tam bola firma TECHBED. Bolo v roku 2007. Pokiaľ ide o motor, tento tam doviezol na paletovom vozíku s p. K.. O tomto vypovedal aj na polícii, sú o tom záznamy a motor tam doviezol za tým účelom, aby mu odporca motor odskúšal. Nestalo sa tak. Keď tam medzičasom prišiel a videl, že z toho motora chýba hlava valcov tak sa pýtal, prečo to rozoberajú a vtedy mu odporca povedal, že tam

bol jeden pán, T. A., a že on mu povedal, že to je jeho motor. Išlo o motor z japonského auta Hyundai s prevodovkou a tento motor nadobudol od T. A. za 400,-- EUR, pretože od neho tento motor kúpil.

Navrhovateľ predložil súdu vo fotokópii kúpno-predajnú zmluvu, uzatvorenú dňa 2.5.2010 medzi ním a predávajúcim L. G., v ktorom je uvedené, že predávajúci predáva kupujúcemu riadiacu jednotku k ovládaniu alarm systému za dohodnutú cenu 150,-- EUR a 4 kusy štvortrubicových neónových svietidiel, 1 kus 40,-- EUR.

Svedok L. U. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že s odporcom sa pozná, sú kolegovia z práce. Odporca mal v prenájme nebytové priestory, kde prevádzkoval autoservis. Svedok pomáhal odporcovi pri prerábaní tejto autodiely. Zo začiatku tam robil strop, mreže na oknách, robili sa tam nové vstupné dvere a všetko to bolo na náklady odporcu. Robili tam sadrokartón, dávali sa tam nové neónky. Niečo použili aj zo starých a osvetlenie bolo zo stropu. Po prerobení priestorov sa zlepšila viditeľnosť, pretože tam bolo umiestnených viac svietidiel.

Svedok T. K., vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedol, že navrhovateľ mal v predchádzajúcom období v priestoroch odložený motor, ktorý dostal od p. A., ktorý tam dávali spolu s navrhovateľom aj s otcom odporcu a keď to otvorili, motor tam nebol. Bola tam prázdna paleta. V miestnosti sa svietilo. Potom tam zhruba poupratovali a potom to nechali tak.

Svedok T. A. vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 18.2.2013 uviedol, že s navrhovateľom sa pozná ako sused a navrhovateľ mu poskytol priestory u neho na rozobratie jeho auta. Toto auto rozoberal a predával na náhradné diely. Mal to tam asi 2 alebo 3 mesiace. Za to, že mu poskytol priestor, mu nechal motor aj s prevodovkou, aby si ho predal. Odhadom hodnota tohto motora mohla byť okolo 500,-- EUR a tento motor mu nechal za to, že mu poskytol priestory. Išlo o motor z vozidla Hyunay Accent, ktorý rozoberal v roku 2007 a vlastne od tohto roku to tam zostalo. Po tom, ako z týchto priestorov odišiel, o tento motor sa nezaujímal. Keď bol v priestoroch prenajatých odporcom, videl tento motor položený na palete vo vnútri garáže na ľavej strane. Kto tam tento motor dal, svedok uviesť nevedel. Auto malo rok výroby 1999, teda motor mohol mať zhruba 8 rokov. Auto nekupoval ako nové, kupoval ho ako opotrebované. Stálo ho vtedy okolo 50.000,-- SKK.

Svedok T. A. vo svojej opätovnej výpovedi na pojednávaní dňa 24.2.2016 uviedol, že pozná odporcu z posledného pojednania a asi raz sa stretli v garáži, ktorú mal odporca v prenájme od pána P., avšak bližšie si už na to nepamätá. Trval na svojom predchádzajúcom výsluchu v tejto veci. Uviedol, že v priebehu roku 2007 v priestoroch pána P. rozoberal svoje auto, bolo to len na základe ústnej dohody, pretože nemal miesto, kde to mohol spraviť. S pánom P. sa poznali, je tiež z Q. a poskytol mu vonkajší priestor na rozobratie auta, nedohodli sa na žiadnej náhrade. V podstate bolo to na základe vzájomnej dohody, pretože pokiaľ pán P. potreboval niekam odvieť, alebo s niečím pomôcť tak si takto vzájomne vypomáhali. V tomto priestore sa nachádzal možno nejaké dva mesiace, bolo to v priebehu toho roku 2007. Auto rozobral, náhradné diely si odložil, karosériu dal do šrotu a motor zostal na dvore. Pôvodne zostal tento motor vonku prikrytý a podľa všetkého pán P. ho premiestnil do priestorov, ktoré mal v nájme odporca. Raz v tých priestoroch, práve keď tam bol v prenájme odporca, bol a ten motor tam videl pri dverách odložený. Vtedy len chalanom povedal, že je to jeho motor, aby o tom vedeli, aby ho nikomu nedávali, že si ho príde vyzdvihnúť, avšak potom sa už z tých priestorov aj odstahovali. Či im povedal, že pre motor niekoho pošle si nepamätal, ale možno aj takéto niečo povedal. Potom už nevedel ako išiel beh udalosti, nepamätal si časové úseky a pán P. mu povedal, že keď odtiaľ odišli, že mu spravili nejakú škodu a že aj ten motor, ktorý tam nechal, že aj ten zobrali. Na otázku súdu na svedka, nakoľko na predchádzajúcom pojednávaní uviedol, že predmetný motor prenechal pánovi P. za to, že mohol užívať priestor, kedy to bolo, svedok uviedol, že si nepamätá, ale myslí si, že vlastne na žiadosť U. P. mu ho prenechal po tom období keď tam bol. Nevedel uviesť ako veci išli, prešlo nejaké obdobie, potom ho pán P. oslovil. Pýtal sa ho aj na to akú hodnotu mal motor, už vtedy to bolo 9 alebo 10-ročné auto, tú hodnotu teda nevedel, či to bolo 200,- alebo 300,- Eur. Sám aj na ten motor zabudol, p. P. mu to pripomenul a vtedy mu povedal, že teda nech si ho nechá. Jemu ani nevadilo, že ten motor zmizol, bolo mu to jedno. Ďalej uviedol, že Svedok odporcovi alebo jeho pracovníkom neoznámil, že motor prenechal p. P. medzi nimi bola len ústna dohoda, že si ten motor môže nechať. Na otázku súdu, či svedok motor prenechal odporcovi za tým účelom, aby ho uskladnil a aby sa oň staral, svedok viedol, že nie a p. P. ten motor do tej garáže dal taktiež bez jeho súhlasu, ohľadne motora s odporcom nejednal

a ani si nepamätal či odporca bol vtedy prítomný v tej garáži, keď povedal, že motor je jeho a aby ho nikomu nedávali, že preň niekoho pošle.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu zo dňa 12.10.2012 ohľadom predmetných vecí uviedol, že je nepravdivé tvrdenie navrhovateľa o tom, že mu zapožičal spaľovací motor v hodnote 400,- EUR, ktorý vlastnil a nevrátením ktorého mu vznikla škoda v tejto výške. K uvedenému uviedol, že motor, ktorý spomína navrhovateľ v návrhu nepatrí jemu, ale inému vlastníkovi, ktorého meno však pre odstup času nevedel uviesť a ktorý navrhovateľ dočasne uskladnil v ním prenajatom priestore. Jeho vlastník osobne mu toto potvrdil a uviedol, že v krátkom čase pošle inú osobu, aby mu motor doviezla. Tak sa aj stalo. 4 ks neónových svietidiel, ktorých hodnota je podľa navrhovateľa 160,- EUR (značne nadsadená), si navrhovateľ osobne odniesol po odstránení priečky medzi šatňou a dielňou, takže jeho tvrdenie o ich hodnote ako aj o tom, že ich odcudzil, je nepravdivé. Na pojednávaní v pôvodnom prvostupňovom konaní uviedol, že pokiaľ sa v dohode okrem iného zaviazal, že vráti 4 ks neónových svietidiel tak túto dohodu podpísal hlavne z toho dôvodu, že navrhovateľ v podstate by nebol súhlasil s ukončením nájmu. V čase, keď sa odstraňovala priečka, odstránili aj 4 ks neónových svietidiel, ktoré si však navrhovateľ zobral. Do týchto priestorov však nainštalovali nové svietidlá, urobili celú elektroinštaláciu a v podstate tieto priestory zhodnotili bez toho, že by sa im to odrátalo z nájmu. Nevedel uviesť, o aké 4 ks neónových svietidiel ide, pretože on ich tam umiestnil okolo 16 až 20 neónových svietidiel.

Odporca v priebehu ďalšieho konania na pojednávaní dňa 24.2.2014 zotrval na svojom predchádzajúcom písomnom vyjadrení ako aj vyjadrení na pojednávaní v pôvodnom prvostupňovom konaní. Opätovne poukázal na to, že keď nastúpili do predmetných priestorov tieto priestory potrebovali prispôbiť ich účelom a priestor prerobili, robili tam aj celú novú elektroinštaláciu, dávali tam káble, mreže na okná a vlastne tento priestor určitým spôsobom aj zhodnotili a toto zhodnotenie ani nebolo odpočítané z nájmu, ani to nepožadovali naspäť. Keďže potrebovali aby sa zvýšila svetelnosť neónové svietidlá, ktoré tam boli nahradili novými neónovými svietidlami a tie pôvodné, ktoré tam boli, tie boli v priestoroch odložené a vychádzal z toho, že si ich navrhovateľ aj zobral. Je však pravdou, že vo výpovedi a dohode ohľadom ukončenia nájmu sa zaviazal, že 4 ks neónových svietidiel vráti, bolo to však pod určitým nátlakom zo strany navrhovateľa.

Odporca predložil fotokópiu zachytenia neónových svietidiel, ktoré zabudoval v predmetnom priestore. Uviedol, že tieto svietidlá kúpil od spoločnosti Elimax a na fotokópii je aj potvrdenie spoločnosti Elimax, že cena týchto svietidiel s DPH je 21,- Eur, teda celého bloku svietidiel, ktorý pozostáva zo 4 ks neónových svietidiel. K cene svietidiel, ktoré tam predtým boli ani k ich veku sa nevedel vyjadriť. Nevedel sa vyjadriť ani k tvrdeniu navrhovateľa, že svietidlá, za ktoré navrhovateľ žiada zaplatiť náhradu zabudovávala firma, ktorá bola v nájme pred ním a že tieto svietidlá tam mohli byť približne v období 7 mesiacov predtým, ako nastúpili do nájmu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O. s. p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 153 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Tak ako súd uviedol vyššie po rozhodnutí krajského súdu predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 560,- Eur s prísl., ktorú navrhovateľ uplatňoval ako náhradu škody z titulu nevrátenia 4 ks neónových svietiel vo výške 160,- Eur, ktorú si uplatnil vo výške ceny na základe kúpnej zmluvy a z titulu neodovzdania motora s prevodovkou vo výške 400,- Eur., ktorý odporcovi požičal a ktorá predstavuje hodnotu motora.

Na tomto mieste považuje súd za potrebné uviesť, že sporové konanie je ovládané zásadou dispozičnou, podľa ktorej platí, že súd je viazaný žalobou, teda tým, ako navrhovateľ vymedzil predmet konania; nárok

uplatnený žalobou je vymedzený opisáním rozhodujúcich skutkových okolností a žalobným návrhom (petitom). Rozhodujúcimi skutočnosťami v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. sú údaje, ktoré sú potrebné k tomu, aby bolo jasné o čom a na akom skutkovom podklade má súd rozhodnúť. V žalobe preto musia byť uvedené také skutočnosti, ktorým je opísaný skutok (skutkový dej), na základe ktorého je uplatnený nárok. Určujúce je uvedenie tých skutočností, ktoré umožňujú celkom jednoznačnú individualizáciu uplatneného nároku. I keď nie je povinnosťou navrhovateľa výslovne uvádzať právny dôvod uplatneného nároku, pretože urobiť právnu kvalifikáciu prináleží súdu, napriek tomu právny dôvod uvádzaný v návrhu, nie je bez akéhokoľvek významu. Právna kvalifikácia uskutočňovaná súdom je závislá od skutkových okolností, ako aj právneho dôvodu uvádzaného v žalobe, preto pokiaľ navrhovateľ trvá na návrhu z dôvodu ktorý uvádza, je súd s týmto jeho návrhom viazaný. V danom prípade so zreteľom na to ako a čím navrhovateľ vymedzil skutkový rámec, z ktorého vyvodzoval svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy je zrejmé, že pre uplatnenie nároku v súdnom konaní považoval za rozhodujúce, že odporca mu nevrátil 4ks štvortrubicových neónových svietidiel a cena za ktorú nové svietidlá následne kúpil predstavovala sumu 160,- Eur, čím mu v tejto výške vznikla škoda a ďalej, že odporca mu nevrátil motor, ktorý mu požičal, resp. uskladnil za účelom odskúšania, čím mu vznikla škoda v hodnote motora 400 Eur. Súd preto uplatnený nárok navrhovateľa posudzovať z titulu práva zodpovednosti za škodu.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať zo zmlúv, alebo iných právnych úkonov. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného a pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, nebyť vzniku škody. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Dôkazné bremeno preukázať splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov zodpovednosti za škodu spočíva na navrhovateľovi.

Navrhovateľ preukázal, že odporca mu nevrátili 4ks neónových svietidiel, na vrátenie ktorých sa zaviazal v dohode o ukončení nájmu a teda nesplnil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy. Ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v dôsledku ich nevrátenia však navrhovateľ nepreukázal. Navrhovateľ nepreukázal, že po ukončení nájmu bol nútený zakúpiť si nové svietidlá a že zakúpenie nových svietidiel je v príčinnej súvislosti s porušením záväzku odporcu ich vrátiť. Sám uviedol, že v čase keď sa prerábala priečka, tam pôvodné svietidlá už zavadzali, preto sa odmontovali a z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že so súhlasom prenajímateľov odporca realizoval v predmetných nebytových priestoroch úpravy v rámci ktorých okrem iného osadil nové svietidlá, ktoré vymenil za staré vo väčšom počte, čo bolo taktiež potvrdené výpoveďou svedka p. U.. Navrhovateľ nespochybňoval tvrdenie odporcu, že zabudovaním nových svietidiel sa zvýšila svetelnosť priestorov. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že mu vznikla škoda vo výške kúpnej ceny za kúpenie nových svietidiel, ktorú preukazoval fotokópiou kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 2.5.2010, ktorú uzatvoril s L. G., ktorú odporca popieral, nepreukázal, že zakúpenie nových svietidiel je v príčinnej súvislosti s porušením záväzku odporcu ich vrátiť. Predložená kúpna zmluva ani nepreukazuje, že na jej základe došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k novým svietidlám, ich prevzatíu navrhovateľom, a k zaplateniu ich kúpnej ceny. Navrhovateľ v prípade nevrátenia pôvodných svietidiel mohol žiadať odporcu o vydanie týchto svietidiel a v prípade, že by to nebolo možné mohol žiadať ich finančnú náhradu, ktorá by zodpovedala ich stavu a veku, takto však navrhovateľ svoj návrh skutkovo nevymedzil. Navrhovateľ teda v tejto časti nepreukázal vznik škody vo výške ceny za zakúpené svietidlá a ani že zakúpenie nových svietidiel je v príčinnej súvislosti s porušením záväzku odporcu ich vrátiť.

Pokiaľ ide o náhradu škody za odcudzený motor vo výške 400 Eur z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané už prvý zodpovednostný predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, a to zavinené porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu. Navrhovateľ neunesol v konaní dôkazné bremeno svojich tvrdení a to, že predmetný motor odporcovi požičal, resp. zveril za účelom jeho odskúšania,

nepreukázal, že by medzi ním a odporcom vznikol akýkoľvek zmluvný vzťah, z ktorého by vyplývalo, že odporca na seba prevzal záväzok tento motor pre navrhovateľa opatrovať alebo ho uschovať, nepreukázal že by odporcovi za týmto účelom motor odovzdal a odporca ho za týmto účelom prevzal. Z vykonaného dokazovania a to najmä zo svedeckej výpovede svedka Trnovca mal súd za preukázané, že v čase keď bol motor premiestnený z dvora do priestorov, ktoré mal v nájme odporca, bol vlastníkom tohto motora svedok a svedok ohľadne motora s odporcom nejednal a ani mu ho nepreanechal za tým účelom, aby ho uskladnil a aby sa oň staral. Svedok uviedol, že navrhovateľ ten motor do garáže dal taktiež bez jeho súhlasu a keď ho následne v garáži videl povedal pracovníkom odporcu, že motor je jeho a aby ho nikomu nedávali. Súd potom v súhrne všetkých okolností, ktoré vyšli za konania najavo považoval tvrdenie odporcu v jeho vyjadreniach, že motor v čase keď bol do priestorov prenesený nepatril navrhovateľovi, ale inému vlastníkovi, ktorého meno pre odstup času nevedel uviesť a ktorý mu toto potvrdil a uviedol, že v krátkom čase pošle inú osobu aby mu motor odviezla, čo sa aj stalo, za hodnoverné, nakoľko svedok aj keď si to bližšie nepamätal pripustil, že povedal, že preň niekoho pošle. Svedok tiež uviedol, že o motor sa už ani nezaujímal a až neskôr, tiež si konkrétny časový úsek nepamätal, mu to navrhovateľ pripomenul a vtedy mu povedal, že teda nech si ho nechá. Svedok odporcovi alebo jeho pracovníkom neoznámil, že motor prenechal navrhovateľovi. Navrhovateľ nepreukázal, tak ako tvrdil, že motor kúpil a že by odporcovi oznámil, že sa stal vlastníkom motora, ani to, že po tom ako sa stal jeho vlastníkom s odporcom uzatvoril nejakú dohodu o úschove, uložení, skladovaní a pod., alebo nejakým spôsobom ho poveril jeho úschovou alebo akýmkoľvek spôsobom ho poveril k jeho zabezpečeniu alebo ochrane. Súd poukazuje, že kauzou zmluvy o úschove je starostlivé opatrovanie cudzej veci a ako reálna zmluva vyžaduje skutočné odovzdanie do detencie uschovávateľa, čo v danej veci nebolo preukázané a ani svedok takúto dohodu s odporcom neuzatvoril. Zo samotného uloženia motora v priestoroch, ktoré mal odporca v prenájme a ani z ostatných okolností nevyplýva, že odporca mal motor opatrovať. Odcudzenie motora odporcom v konaní taktiež nebolo preukázané.

Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

Dôkazná povinnosť preukázať všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu bola na navrhovateľovi. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nie je právne dôvodné navrhovateľovi priznať uplatňované peňažné plnenie majetkovú škodu na nim tvrdenom skutkovom základe. Súd nemal za preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, preto z dôvodu neunesenia dôkazného bremena návrh zamietol.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p., aj ďalej), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).